

การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดการเขียนภาษาจีน
ของนิสิตหลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยทักษิณ
A Study of Features of Chinese Writing
Errors Made by Chinese Majors Students
at Thaksin University

พงพกา สิทธิจันทร์*

อาจารย์หลักสูตร ศศ.บ. ภาษาจีน สาขาวิชาภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
Puangpaka Sitthichan
Humanities and social sciences, Thaksin University

สุธาสิณี พรหมแดน

อาจารย์หลักสูตร ศศ.บ. ภาษาจีน สาขาวิชาภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
Suthasini Phromdaen
Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University

กรรณิการ์ ธีราวุฒิ

อาจารย์หลักสูตร ศศ.บ. ภาษาจีน สาขาวิชาภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
Kannika Theerawut
Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University

*Corresponding Author, E-mail: gao_th@hotmail.com

Received: May 8, 2023 Revised: Dec 1, 2023 Accepted: Dec 8, 2023 Available: Dec 30, 2023

Abstract

This study aimed to examine the characteristics of writing errors in Chinese made by 63 third-year Chinese majors enrolled in the Chinese Writing II course during the academic year 2020. Descriptive analysis was employed to scrutinize the students' writing errors in their final exams, and the analyzed data were presented using percentages. The results indicated that the identified error features could be categorized into four groups: 1) punctuation errors, with the misuse of commas being the most prevalent, 2) vocabulary errors, with the use of incorrect words being the most frequently observed, 3) errors related to Chinese sentence structures, particularly phrases modifying nouns, and 4) Chinese character writing errors, primarily involving missing lines in the characters.

Furthermore, it was observed that these errors could be largely attributed to differences between the students' mother tongue and the target language. To address these writing errors, the researcher recommended the implementation of teaching and learning approaches that emphasize the importance of correct Chinese writing.

Teachers should design instructional methods covering both Chinese character writing and the development of overall Chinese writing skills. Additionally, these activities should not only enhance Chinese writing proficiency but also cultivate positive attitudes toward writing in Chinese.

Keywords: Chinese writing errors, Chinese punctuation, Chinese vocabulary, Chinese sentence structures, Chinese characters

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดการเขียนภาษาจีนของนิสิตหลักสูตรภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาการเขียนภาษาจีน 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 63 คน โดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดของนิสิตในข้อสอบปลายภาค และนำเสนอข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ผลการศึกษาพบว่าลักษณะข้อผิดพลาดแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้เครื่องหมาย พบมากที่สุด คือ การใช้เครื่องหมายจุลภาค (逗号) 2) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้คำศัพท์ พบมากที่สุด คือ การใช้คำผิดความหมาย 3) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้องค์ประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีน พบมากที่สุด คือ บทขยาย

นาม (定语) และ 4) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนตัวอักษรจีน พบมากที่สุด คือ เส้นขีดขาด

นอกจากนี้ยังพบว่า สาเหตุหลักของข้อผิดพลาดเกิดจากความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาเป้าหมายของผู้เรียน ผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยการจัดการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการเขียนภาษาจีนให้ถูกต้อง นอกจากนี้ ผู้สอนควรออกแบบการเรียนการสอนให้มีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับการเขียนตัวอักษรจีนและพัฒนาทักษะการเขียนกับผู้เรียน และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนภาษาจีนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการเขียนภาษาจีน

คำสำคัญ : ข้อผิดพลาดการเขียนภาษาจีน การใช้เครื่องหมาย คำศัพท์ภาษาจีน องค์กรประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีน อักษรจีน

บทนำ

ปัจจุบันภาษาจีนนับว่าเป็นภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่งที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นในประเทศไทยจึงมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา การเรียนรู้ภาษาจีนสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะทั้งสี่ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ทักษะด้านการเขียนภาษาจีนเป็นทักษะที่ผู้เรียนมักประสบปัญหา กล่าวคือทักษะการเขียนเป็นทักษะขั้นสูงที่ผู้เรียนต้องมีความชำนาญในด้านภาษาระดับหนึ่ง ซึ่งปัญหาการเขียนภาษาจีนที่ผู้วิจัยพบเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การใช้เครื่องหมายในภาษาจีนและภาษาไทยมีข้อแตกต่างกัน ผู้เรียนจึงต้องคำนึงถึงการใช้เครื่องหมายเป็นอย่างมาก ภาษาไทยเป็นภาษาที่สามารถบอกความหมายได้ในตัว เน้นการแบ่งวรรคตอนเพื่อแยกประโยคย่อยออกจากกันโดยไม่ต้องใช้เครื่องหมาย แต่จะปรากฏการใช้เครื่องหมายในงานเขียนที่เกี่ยวกับวรรณกรรมอยู่บ้างเพื่อเป็นการเพิ่มอรรถรสในการอ่านเท่านั้น ดังนั้นการเขียนเรียงประโยคภาษาจีนจึงต้องเลือกใช้เครื่องหมายวรรคตอนหรือเลือกวางในตำแหน่งที่ถูกต้อง หากใช้เครื่องหมายวรรคตอนในภาษาจีนผิด อาจส่งผลให้การสื่อสารมีความคลาดเคลื่อนหรืออาจทำให้ผู้รับสารเข้าใจผิดได้

ประเด็นด้านการใช้คำศัพท์ภาษาจีนมีทั้งคำพ้องความหมาย พ้องเสียง และอีกทั้งมีข้อจำกัดในการใช้คำที่แตกต่างกันไปตามบริบทของประโยค ทำให้ผู้เรียนสับสนในการใช้คำศัพท์ได้ง่าย ซึ่งส่งผลให้เกิดความผิดพลาดได้ ความหมายที่ต้องการสื่อสารกลับไม่ได้เป็นตามที่ต้องการ ดังนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ และระมัดระวังในการใช้คำศัพท์ให้ถูกต้อง

ประเด็นต่อมาด้านการใช้อองค์ประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีน ในแต่ละภาษาย่อมมีโครงสร้างประโยคที่แตกต่างกันไป ลักษณะเช่นนี้ส่งผลให้เกิดปัญหาต่อผู้เรียนในการเรียนรู้และเข้าใจโครงสร้างประโยคภาษาจีน อีกทั้งอิทธิพลจากภาษาแม่ที่ให้ผู้เรียนเคยชินกับโครงสร้างประโยคในภาษาของตนเองอาจส่งผลต่อการเขียนเรียงประโยคให้ถูกต้องได้ ดังนั้นผู้เรียนชาวไทยจึงต้องเข้าใจโครงสร้างประโยคภาษาจีน เพื่อที่จะได้ใช้คำ วลี ประโยค และเรียงเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน

ประเด็นสุดท้ายด้านการเขียนตัวอักษรจีน ตัวอักษรจีนเป็นอักษรที่มีวิวัฒนาการจากอักษรรูปภาพ มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบหลายครั้งและค่อย ๆ ประกอบเป็นตัวอักษรจีนที่ใช้กันในปัจจุบัน โดยมีเส้นขีดเป็นหน่วยการเขียนตัวอักษรจีนที่เล็กที่สุด ลักษณะเส้นขีดและทิศทางการขีดของแต่ละตัวอักษรล้วนมีลำดับที่ถูกต้องแล้ว ตัวอักษรจีนมีส่วนประกอบหลาย ๆ ส่วน ซึ่งหากเขียนผิดไปในส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น เส้นขีดหายไป เส้นขีดสั้นไป หรือแม้กระทั่งเส้น

ชืดยาวไป จะทำให้ตัวอักษรจีนตัวนั้นไม่ถูกต้องหรือกลายเป็นตัวอักษรอื่นได้ เห็นได้ว่าการเขียนตัวอักษรจีนให้ถูกต้องมีความสำคัญ การเขียนตัวอักษรจีนมีความซับซ้อนอาจเป็นอุปสรรคและปัญหาให้ผู้เรียนเกิดความสับสนและยากต่อการจดจำตัวอักษรจีน และอาจกระทบต่อการเรียนภาษาของผู้เรียนได้

ทักษะการเขียนภาษาจีนยังคงเป็นปัญหาใหญ่สำหรับผู้เรียนชาวไทย ซึ่งพบจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาจีน เช่น นาริรัตน์ วัฒนเวฬุ (2561) นริศ วศินานนท์ และ สุกัญญา วศินานนท์ (2562) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดและปัญหาด้านการเขียนตัวอักษรจีนที่พบบ่อยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 นมลรัตน์ แยมวงศ์ (2563) ศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบการเรียงลำดับคำของหน่วยขยายในภาษาจีนและภาษาไทย และกมลชนก สิทธิโชคสถิต (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อผิดพลาดการใช้เครื่องหมายภาษาจีน เป็นต้น ตามที่หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาจีน) มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนภาษาจีนจำนวน 2 รายวิชา ได้แก่ การเขียนภาษาจีน 1 และการเขียนภาษาจีน 2 ให้กับนิสิตชั้นปีที่ 3 ผู้วิจัยต้องการศึกษาทักษะการเขียนของนิสิตในหลักสูตรที่ได้ลงทะเบียนเรียนในวิชาการเขียนภาษาจีน 1 แล้ว และกำลังศึกษาในรายวิชาการเขียนภาษาจีน 2 โดยใช้ข้อสอบปลายภาคของรายวิชาการเขียนภาษาจีน 2 เป็นเครื่องมือในการวิจัยซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนของนิสิตเกี่ยวกับการเขียนภาษาจีน ดังนั้นจะทำให้ทราบถึง

ลักษณะปัญหาการเขียนภาษาจีนในด้านต่าง ๆ ของนิสิต และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาด้านการเรียนการสอนภาษาจีน ทำให้ช่วยลดข้อผิดพลาดในทักษะการเขียนภาษาจีนของนิสิตได้

จากข้อผิดพลาดที่พบเกี่ยวกับการเขียนภาษาจีนของนิสิต เห็นได้ว่า ภาษาแม่กับภาษาเป้าหมาย (Target Language) มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย ซึ่งลักษณะภาษาเป้าหมายที่คล้ายคลึงกับภาษาแม่ จะส่งผลต่อการเรียนรู้ความเข้าใจในภาษาเป้าหมายง่ายขึ้น แต่ถ้าลักษณะของภาษาเป้าหมายและภาษาแม่แตกต่างกันจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ยากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีการเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) ที่ผู้เรียนเกิดการแทรกแซง (Interference) หรือการถ่ายโอนทางภาษา (Language Transfer) จากภาษาแม่ อีกทั้งยังสอดคล้องกับทฤษฎีวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis) การเรียนภาษาที่สองเป็นกระบวนการของการสร้างระบบภาษาอย่างสร้างสรรค์ การเรียนรู้ภาษาที่สองมักเกิดข้อผิดพลาดที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และเป็นข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ภาษา การนำข้อผิดพลาดที่ได้จากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบมาปรับปรุงแก้ไขสามารถช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดการเขียนภาษาจีนในรายวิชาการเขียนภาษาจีน 2 ของนิสิตชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยทักษิณ

สมมติฐานการวิจัย

นิสิตมีลักษณะข้อผิดพลาดการเขียนภาษาจีนด้านการใช้เครื่องหมาย ด้านการใช้คำศัพท์ ด้านการใช้ชื่องค์กรประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีน และด้านการเขียนตัวอักษรจีน

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาข้อผิดพลาดจากข้อสอบปลายภาคที่ได้จากกลุ่มเป้าหมายแบบเฉพาะเจาะจง คือ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนภาษาจีน 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 63 คน โดยศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาจีน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทราบลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทย
- 2) มีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการเขียนภาษาจีน

วิธีการศึกษา

1.กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้เป็นการคัดเลือกแบบเจาะจง คือ นิสิตหลักสูตรภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนภาษาจีน 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 63 คน

2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นข้อสอบปลายภาครายวิชาการเขียนภาษาจีน 2 ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อสอบเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลลักษณะข้อผิดพลาดการเขียนภาษาจีนในรายวิชาการเขียนภาษาจีน 2 ของนิสิตชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยมีประเด็นในการศึกษา ดังนี้

- 1) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้เครื่องหมาย
- 2) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้คำศัพท์
- 3) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้องค์ประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีน
- 4) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนตัวอักษรจีน

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารและทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาจีน
- 2) เก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อสอบปลายภาค เพื่อศึกษา ลักษณะข้อผิดพลาดการเขียนภาษาจีนของนิสิตหลักสูตรภาษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนภาษาจีน 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 63 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อผิดพลาดการเขียนภาษาจีนในรายวิชาการเขียนภาษาจีน 2 ของนิสิตชั้นปีที่ 3 หลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยทักษิณ และวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียดดังนี้

- 1) วิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดการเขียนภาษาจีนของนิสิต ได้แก่ การใช้เครื่องหมาย การใช้คำศัพท์ การใช้องค์ประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีน และการเขียนตัวอักษรจีน โดยการหาค่าความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละ
- 2) ใช้วิธีพรรณนาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดการเขียนภาษาจีนของนิสิตในด้านการใช้เครื่องหมาย การใช้คำศัพท์ การใช้องค์ประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีน และการเขียนตัวอักษรจีน
- 3) นำเสนอแนวทางในการแก้ไขข้อผิดพลาดการเขียนภาษาจีน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ผลการวิจัย

1. ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้เครื่องหมาย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้เครื่องหมาย สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ การไม่ใช้เครื่องหมาย และการใช้เครื่องหมายผิดพลาด มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลลักษณะข้อผิดพลาดการไม่ใช้เครื่องหมาย

การไม่ใช้เครื่องหมาย	จำนวนครั้ง	คิดเป็นร้อยละ
เครื่องหมายจุลภาค 逗号 (,)	33	67.35
เครื่องหมายมหัพภาค 句号 (。)	8	16.33
เครื่องหมายอัฒภาค 分号 (;)	5	10.20
เครื่องหมายทวิภาค 冒号 (:)	3	6.12
รวม	49	100

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าข้อผิดพลาดการไม่ใช้เครื่องหมาย พบว่าการไม่ใช้เครื่องหมายจุลภาค 逗号 (,) เป็นข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด เนื่องจากรูปแบบการเขียนภาษาไทยเน้นการเว้นวรรค ทำให้ผู้เรียนเคยชินกับการไม่ใช้เครื่องหมายในการเขียนภาษาจีน ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 1 *对我来说她对我真好。

ควรเขียนเป็น 对我来说 · 她对我真好。(สำหรับฉันแล้ว หล่อนดีกับฉันจริง ๆ)

ข้อผิดพลาดที่พบประการถัดมาคือผู้เรียนไม่ใช้เครื่องหมายมหัพภาค 句号 (。) ซึ่งเกิดจากความเคยชินการเขียนประโยคแบบภาษาไทยและไม่สามารถแยกประโยคย่อยกับประโยคหลักได้ เพราะเมื่อประโยคย่อยแยกจากประโยคหลักแล้วต้องใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) และเมื่อจบประโยค หลักต้องใช้เครื่องหมายมหัพภาค (。) ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 2 *他在大学六年就要学习辛苦

ควรเขียนเป็น 他在大学六年，就要学习辛苦。
(เขาเรียนในมหาวิทยาลัยระยะเวลา 6 ปี เรียนด้วยความยากลำบาก)

ตารางที่ 2 แสดงผลลักษณะข้อผิดพลาดการใช้เครื่องหมายผิดพลาด

การใช้เครื่องหมายผิดพลาด	จำนวนครั้ง	คิดเป็นร้อยละ
เครื่องหมายจุลภาค 逗号 (,)	14	45.16
เครื่องหมายหยุดพักเสียง 顿号 (、)	8	25.81
เครื่องหมายอฒภาค 分号 (;)	4	12.90
เครื่องหมายมหัพภาค 句号 (。)	2	6.45
เครื่องหมายคำถาม 问号 (?)	2	6.45
เครื่องหมายทวิภาค 冒号 (:)	1	3.23

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2566

การใช้เครื่องหมายผิดพลาด	จำนวนครั้ง	คิดเป็นร้อยละ
รวม	31	100

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าการใช้เครื่องหมายผิดพลาด พบว่าการใช้เครื่องหมายจุลภาค逗号 (,) เป็นปัญหาที่พบได้มากที่สุด เครื่องหมายจุลภาค逗号 (,) ใช้เพื่อแบ่งคำในระหว่างคำของประโยคที่ยังพูดไม่จบ แต่ผู้เรียนหลายคนมักสับสนกับการใช้เครื่องหมายหยุดพักเสียง顿号 (、) ซึ่งใช้เมื่อกล่าวถึงตัวอย่างที่เป็นคำนามและวลีที่มีความหมายหรือความสำคัญเท่ากัน ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 3 *首先是很辛苦、其次工作压力很大

、另外没有时间休息。

ควรเขียนเป็น **首先是很辛苦，其次工作压力很大**

· 另外没有时间休息。(ประการแรกคือเหนื่อยน้อยมาก ประการถัดมาคือการทำงานมีความกดดันสูงมาก นอกจากนั้นแล้วไม่มีเวลาพักผ่อนด้วย)

ข้อผิดพลาดประการถัดมาคือผู้เรียนใช้เครื่องหมายหยุดพักเสียง顿号 (、) ผิดพลาด เครื่องหมายหยุดพักเสียงใช้เมื่อกล่าวถึงตัวอย่างที่เป็นคำนามและวลีที่มีความหมายและความสำคัญเท่ากันหรือวรรคคำที่อยู่ในหมวดเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนมัก

สับสนกับการใช้เครื่องหมายจุลภาค逗号 (,) ใช้เพื่อแบ่งคำในระหว่างคำของประโยค ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 4 *第二是他让别人身体健康比如生活的、吃的等等。

ควรเขียนเป็น 第二是他让别人身体健康比如生活的、吃的等等。(ประการที่สองคือเขาทำให้สุขภาพของผู้อื่นแข็งแรง เช่น การใช้ชีวิต การกิน เป็นต้น)

2. ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้คำศัพท์

ตารางที่ 3 แสดงผลลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้คำศัพท์

รายละเอียดข้อผิดพลาด	จำนวนครั้ง	คิดเป็นร้อยละ
การใช้คำผิดความหมาย	37	41.57
การใช้คำพ้องความหมาย	30	33.71
การสร้างคำศัพท์ใหม่	12	13.48
การใช้ชนิดคำผิด	10	11.24
รวม	89	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าข้อผิดพลาดจากการใช้คำศัพท์พบว่ามีทั้งหมด 4 ลักษณะ ได้แก่ การใช้คำผิดความหมาย การใช้คำที่มีคำพ้องความหมาย การสร้างคำศัพท์ใหม่ และการใช้ชนิดคำผิด

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการใช้คำผิดความหมายเป็นข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 5 *她教我两个课。*

ควรเขียนเป็น 她教我两门课程。* (หล่อนสอนฉัน 2 วิชา)

จากประโยคข้างต้น ผู้เรียนเลือกใช้คำผิดความหมาย คำว่า “วิชา” เป็นคำลักษณนามในภาษาจีนใช้คำว่า “课” ส่วนลักษณนาม คำว่า “个” ใช้กับคำนามที่ไม่มีศัพท์บอกจำนวนโดยเฉพาะ ส่วนใหญ่หมายถึง ชั้น อัน คน เป็นต้น เมื่อนำมาใช้กับคำนาม “课 (วิชา)” จึงไม่ถูกต้อง

ประโยคที่ 6 *我有一位好老师，她是女生。*

ควรเขียนเป็น 我有一位好老师，她是女老师。* (ฉันมีคุณครูที่ได้อยู่ 1 ท่าน หล่อนเป็นคุณครูผู้หญิง)

จากประโยคข้างต้น ผู้เรียนเลือกใช้คำผิดความหมาย คำว่า “คุณครูผู้หญิง” เป็นคำนาม ในภาษาจีนใช้คำว่า “女老师” ส่วนคำว่า “女生” แปลว่านักเรียนผู้หญิง

ข้อผิดพลาดประการถัดมาคือการใช้คำพ้องความหมายมาแทนที่ สาเหตุมาจากผู้เรียนไม่เข้าใจ ความหมายของคำที่ถูกต้องหรือชัดเจน และคำศัพท์ภาษาไทย สามารถเทียบเคียงกับภาษาจีนได้หลายคำ ทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่แน่ใจในการเลือกใช้คำศัพท์ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 7 *工资很多。

ควรเขียนเป็น 工资很高。(เงินเดือนสูงมาก)

จากประโยคข้างต้น ผู้เรียนเลือกใช้คำคุณศัพท์แสดงความหมายไม่ถูกต้อง คำว่า “多” หมายถึง “มาก” ส่วนคำว่า “高” ในที่นี้หมายถึง “อยู่เหนือระดับเฉลี่ยหรือมาตรฐานโดยทั่วไป” ดังนั้นความหมายในประโยคนี้จึงเลือกใช้คำว่า “高”

3. ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้องค์ประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีน

ตารางที่ 4 แสดงผลลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้องค์ประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีน

องค์ประกอบโครงสร้างประโยค	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
บทขยายนาม (定语)	52	47.71
บทเสริม (补语)	17	15.60
บทขยายกริยา (状语)	15	13.76
บทกริยา (谓语)	14	12.84
บทกรรม (宾语)	5	4.59
ภาคประธาน (主语)	4	3.67
ภาคแสดง (谓部)	2	1.83
รวม	109	100

จากตารางที่ 4 เห็นได้ว่าข้อผิดพลาดในการใช้องค์ประกอบ โครงสร้างประโยคภาษาจีนได้แก่ ภาคประธาน บทกริยา ภาคแสดง บทกรรม บทขยายนาม บทขยายกริยา บทเสริม ทั้งหมด 7 ประเด็น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้บท ขยายนามเป็นข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด

ปัญหาที่พบสามารถแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ ข้อผิดพลาดที่ เกิดจากการวางหน่วยขยายนามผิดตำแหน่ง ข้อผิดพลาดในการใช้ หน่วยขยายนามในกรณีที่มีบทขยายนามมากกว่าหนึ่งประเภท และ ข้อผิดพลาดในการใช้ตัวช่วย“的”ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 8 *我认为职业好是医生和教师。

ควรเขียนเป็น 我认为好职业是医生和教师。

(ฉันคิดว่าอาชีพที่ดีคือแพทย์และครู)

จากตัวอย่าง พบว่าผู้เรียนมีข้อผิดพลาดที่เกิดจากการวาง หน่วยขยายนามผิดตำแหน่ง กล่าวคือ สลับตำแหน่งบทขยายนามกับ คำหลัก โดยนำคำนามที่ทำหน้าที่เป็นคำหลัก“职业(อาชีพ)”มาวาง ไว้หน้าคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นบทขยายคำนาม“好(ดี)”ควรแก้ไข วาง “บทขยายคำนาม (定) ไว้หน้าคำหลัก (中) ” ควรเขียน เป็น “好职业(อาชีพที่ดี)” ซึ่งการลำดับในโครงสร้างบทขยายนาม คำคุณศัพท์ (形) + คำหลัก (中)

ประโยคที่ 9 *她是我好的一位老师。

ควรเขียนเป็น 她是我的一位好老师。 (หล่อนคือ
คุณครูที่ดีท่านหนึ่งของฉัน)

จากตัวอย่าง พบว่าผู้เรียนมีข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับบท
ขยายนามในกรณีที่มีบทขยายนามมากกว่าหนึ่งประเภท กล่าวคือ
คำคุณศัพท์“好(ดี)”ตัวช่วย“的”วางผิดตำแหน่ง ตามหลักการ
เรียงลำดับในบทขยายนามคำคุณศัพท์“好(ดี)”จะวางไว้หน้าคำนามที่
เป็นคำหลัก“老师(คุณครู)”และถัดจากคำคุณศัพท์ตามด้วยคำ
ลักษณนามและคำบอกจำนวน เช่น“一位好老师(คุณครูที่ดีท่าน
หนึ่ง)”และวางตัวช่วย“的”ระหว่างขยายคำนามกับคำหลัก“一位
好老师(คุณครูที่ดีท่านหนึ่ง)”และ“我(ฉัน)”เพื่อแสดงความ
หมายความเป็นเจ้าของควรเขียนเป็น “我的一位好老师。
(คุณครูที่ดีท่านหนึ่งของฉัน)”

ประโยคที่ 10 *她是泰国南方的人。

ควรเขียนเป็น 她是泰国南方人。 (หล่อนเป็นคนภาคใต้
ของประเทศไทย)

จากตัวอย่าง พบว่าผู้เรียนมีข้อผิดพลาดในการใช้ตัวช่วย“的”
เนื่องจากกรณีที่บทขยายนามเป็นคำนามชี้เฉพาะคือ“泰国南方
(ภาคใต้ของประเทศไทย)”ไม่ต้องใช้ตัวช่วย“的”เชื่อมระหว่างบท
ขยายคำนามกับคำหลัก“人(คน)”ควรเขียนเป็น“泰国南方人
(คนภาคใต้ของประเทศไทย)”

ข้อผิดพลาดตรงลงมาคือการใช้บทเสริม ปัญหาที่พบสามารถแบ่งเป็น 6 ลักษณะคือ ข้อผิดพลาดใน การใช้บทเสริมบอกผล ข้อผิดพลาดในการใช้บทเสริมบอกทิศทางบทเสริมบอกความเป็นไปได้ ข้อผิดพลาดในการใช้บทเสริมบอกสภาพ ข้อผิดพลาดในการใช้บทเสริมบอกจำนวน และข้อผิดพลาด ในการใช้บทเสริมที่เป็นบุพบทวลี ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 11 *我写生词错了。

ควรเขียนเป็น我写错生词了。(ฉันเขียนคำศัพท์ผิด)

จากตัวอย่าง พบว่าผู้เรียนใช้คำว่า“错(ผิด)”ซึ่งทำหน้าที่เป็นบทเสริม บอกผลการกระทำวางผิดตำแหน่ง กล่าวคือใช้คำว่า“错(ผิด)”มาวางหลังคำกริยา“写(เขียน)”กับบทกรรม“生词(คำศัพท์)”ควรแก้ไขโดยย้ายบทเสริม“错(ผิด)” มาวางไว้หลังคำกริยา“写(เขียน)” และหน้าบทกรรม“生词(คำศัพท์)” โดยมีโครงสร้างเป็นกริยา + บทเสริมบอกผล+บทกรรม คือ“写错生词(เขียนคำศัพท์ผิด)”

ประโยคที่ 12 *....., 但是现在她回去中国了。

ควรเขียนเป็น, 但是现在她回中国去了。

(แต่ว่าตอนนี้หล่อนกลับไปประเทศจีนแล้ว)

จากตัวอย่าง พบว่าผู้เรียนนำบทเสริมบอกแสดงทิศทาง“去(ไป)”ไปวางผิดตำแหน่ง โดยวางไว้ที่หน้ากรรม“中国(ประเทศจีน)”ควรแก้ไขโดยต้องนำบทเสริม“去”ไว้หลังกรรม“中国(ประเทศจีน)”เนื่องจากบทเสริมบอกแสดงทิศทางคำว่า(去/来)ไม่สามารถวางไว้หน้า คำบอกสถานที่ได้ โดยมีโครงสร้างเป็นกริยา+บทกรรม(สถานที่)+ บทเสริมบอกทิศทาง(去/来) คือ....., 但是现在她回中国去了。

ประโยคที่ 13 *她做很好吃。

ควรเขียนเป็น 她做得很好吃。(หล่อนทำได้อร่อยมาก)

จากตัวอย่าง พบว่าผู้เรียนหลังคำกริยา“做(ทำ)”ไม่มีตัวช่วย“得”วางกั้นระหว่าง บทเสริมบอกความเป็นไปได้ ควรแก้ไขโดยต้องนำบทเสริมบอกความเป็นไปได้ โดยต้องนำตัวช่วย“得”วางหลังคำกริยา“做(ทำ)”และตามด้วยคำว่า“很好吃” โดยมีโครงสร้างเป็นกริยา+得+บทเสริมบอกความเป็นไปได้

4. ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนตัวอักษรจีน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนตัวอักษรจีน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 5 ตารางแสดงลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนตัวอักษรจีน

ลักษณะข้อผิดพลาด	จำนวนครั้ง	คิดเป็นร้อยละ
เส้นขีดขาด	94	30.13
อักษรที่มีรูปหรือเสียงคล้ายคลึงกัน	69	22.12
รูปลักษณะของเส้นขีดผิดหรือไม่สมบูรณ์	61	19.55
ทิศทางของเส้นขีดผิด	37	11.86
เส้นขีดเกิน	34	10.90
โครงสร้างอักษรผิดหรือตำแหน่งการวางเส้นขีดผิด	12	3.84
ส่วนประกอบของตัวอักษรแยกห่าง	5	1.60
รวม	312	100

จากตารางที่ 5 เห็นได้ว่าลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนตัวอักษรจีน ได้แก่ เส้นขีดขาด อักษรที่มีรูปหรือเสียงคล้ายคลึงกัน รูปลักษณะของเส้นขีดผิดหรือไม่สมบูรณ์ ทิศทางของเส้นขีดผิด เส้นขีดเกิน โครงสร้างอักษรผิดหรือตำแหน่งการวางเส้นขีดผิด และส่วนประกอบของตัวอักษรแยกห่าง ทั้งหมด 7 ลักษณะ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าข้อผิดพลาดด้านเส้นขีดขาด เป็นข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดจำนวน 94 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.13 พบว่าผู้เรียนมักจะเขียนลดจำนวนเส้นขีดลง หรือเขียนจำนวนเส้นขีดไม่ครบจากตัวอักษรจีนที่ถูกต้อง รองลงมาคือข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเขียน

อักษรจีนที่มีรูปหรือเสียงคล้ายคลึงกัน จำนวน 69 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.12 พบว่าผู้เรียนมีความสับสนในการเขียนตัวอักษรจีน เนื่องจากตัวอักษรจีนจำนวนมากมีรูปหรือเสียงที่คล้ายคลึงกัน รายละเอียดดังนี้

เส้นขีดขาด ตัวอย่างเช่น

คำว่า 具 เขียนผิดเป็น 具

คำว่า 酒 เขียนผิดเป็น 洒

คำว่า 眼 เขียนผิดเป็น 眼

อักษรที่มีรูปหรือเสียงคล้ายคลึงกัน ตัวอย่างเช่น

คำว่า 话 เขียนผิดเป็น 活

คำว่า 弟 เขียนผิดเป็น 第

คำว่า 与 เขียนผิดเป็น 写

สรุปและอภิปรายผล

1. ลักษณะข้อผิดพลาดด้านเครื่องหมายวรรคตอน

ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้เครื่องหมายสามารถแบ่งเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ การไม่ใช้เครื่องหมาย และการใช้เครื่องหมายผิดพลาด รายละเอียดดังนี้

ข้อผิดพลาดด้านการใช้เครื่องหมายพบมากที่สุดคือ การไม่ใช้เครื่องหมายจุลภาค 逗号 (,) รองลงมาคือการใช้

เครื่องหมายมหัพภาค 句号 (。) การไม่ใช้เครื่องหมายอัฒภาค 分号 (;) และการไม่ใช้เครื่องหมายทวิภาค 冒号 (:) ตามลำดับ

ข้อผิดพลาดการใช้เครื่องหมายพบมากที่สุด คือ การใช้เครื่องหมายจุลภาค 逗号 (,) รองลงมาคือการใช้เครื่องหมายหยุดพักเสียง 顿号 (、) การใช้เครื่องหมายอัฒภาค 分号 ;) การใช้เครื่องหมายมหัพภาค 句号 (。) การใช้เครื่องหมายคำถาม 问号 (?) และการใช้เครื่องหมายทวิภาค 冒号 (:) ผิดพลาด ตามลำดับ

จากข้อผิดพลาดดังกล่าวพบว่า ผู้เรียนไม่ใช้เครื่องหมายจุลภาค 逗号 (,) มากที่สุด รองลงมาคือการใช้เครื่องหมายมหัพภาค 句号 (。) ผู้เรียนละทิ้งการใช้เครื่องหมายเนื่องจากการใช้เครื่องหมายในภาษาจีนและภาษาไทยมีความแตกต่างกัน รูปแบบการเขียนภาษาไทยเน้นการเว้นวรรคตอน ส่วนรูปแบบการเขียนภาษาจีนเน้นการใช้เครื่องหมายควบคู่กับหลักไวยากรณ์ อีกทั้งผู้เรียนมีความเคยชินกับภาษาแม่ จึงทำให้ผู้เรียนชาวไทยไม่ใช้เครื่องหมายตอนในการเขียนภาษาจีน

ข้อผิดพลาดอีกประการคือการใช้เครื่องหมายผิดพลาดพบว่าการใช้เครื่องหมายจุลภาค 逗号 (,) เกิดข้อผิดพลาดมากที่สุด รองลงมาคือการใช้เครื่องหมายหยุดพักเสียง 顿号 (、) ผิดพลาด ผู้เรียนมักใช้เครื่องหมายจุลภาค 逗号 (,) แทนที่การใช้

เครื่องหมายอื่น ๆ ในการเขียนภาษาจีน อีกทั้งผู้เรียนไม่ทราบ กฎเกณฑ์ในการใช้เครื่องหมายที่ชัดเจนและถูกต้อง

จากข้อผิดพลาดข้างต้นเห็นได้ว่าข้อผิดพลาดทั้ง 2 ลักษณะ สอดคล้องกับสุขนา หลงเจริญ (2562) พบว่าปัญหาทักษะการเขียน ที่พบได้บ่อยของผู้เรียนภาษาจีน ได้แก่

- (1) ผู้เรียนเขียนเครื่องหมายจบประโยค “。” เป็น เครื่องหมาย “.”
- (2) ผู้เรียนใช้เครื่องหมาย “，” ทั้งประโยค แล้วใส่ เครื่องหมาย “。” ไว้ท้ายประโยค
- (3) ผู้เรียนไม่ใช่เครื่องหมาย “、” แต่ใช้เครื่องหมาย “，” แทนเครื่องหมาย “、” และ เครื่องหมาย “，”
- (4) ผู้เรียนไม่สามารถเลือกใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่าง เหมาะสม และไม่สามารถวางตำแหน่งของเครื่องหมายวรรคตอนได้ อย่างถูกต้อง

นอกจากการเข้าใจหลักการใช้เครื่องหมายภาษาจีนแล้ว ผู้สอนควรเน้นย้ำผู้เรียนเข้าใจเรื่องโครงสร้างและส่วนประกอบของ ประโยคในภาษาจีน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเลือกใช้เครื่องหมาย ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

2. ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้คำศัพท์

ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้คำศัพท์พบมากที่สุด คือ การใช้คำผิดความหมาย รองลงมาคือการใช้คำพ้องความหมาย การสร้างคำศัพท์ใหม่ และการใช้ชนิดคำผิด ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้คำศัพท์พบมากที่สุด คือ การใช้คำผิดความหมาย เนื่องจากผู้เรียนเลือกใช้คำศัพท์มาแสดงความหมายไม่ถูกต้อง มักเลือกใช้คำมาแสดงความหมายที่ไม่ถูกต้อง จึงเกิดเป็นข้อผิดพลาดที่พบได้ง่ายที่สุด รองลงมาคือข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้คำพ้องความหมาย เนื่องจากผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่แน่ใจในการเลือกใช้คำศัพท์ จึงเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาแทนที่ ชนิดคำที่ผู้เรียนมักนำมาใช้แทนที่กัน ได้แก่ คำคุณศัพท์ คำกริยานุเคราะห์ คำวิเศษณ์ คำกริยา คำสันธาน คำนาม คำบุพบท และคำสรรพนาม ตามลำดับ นอกจากนี้ อธิพจน์จากภาษาแม่ยังทำให้ผู้เรียนยึดโครงสร้างไวยากรณ์และความหมายตามภาษาแม่ ข้อผิดพลาดที่กล่าวมาข้างต้นพบว่าสอดคล้องกับภากร นพฤทธิ์และคณะ (2561) ซึ่งได้ศึกษาปัญหาการเขียน ภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่าปัญหาด้านการใช้คำในภาษาจีนเป็นปัญหาที่พบได้มากที่สุด และสอดคล้องกับกนกพร นุ่มทอง, ศิริวรรณ ลิขิตเจริญธรรม (2562) ได้กล่าวในหลักและข้อควรระวังในการแปล

จีน-ไทย ไทย-จีน พบปัญหาจากการแปล ได้แก่ การใช้คำไม่ถูกต้อง การใช้คำฟุ่มเฟือย การใช้คำศัพท์เฉพาะทาง การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม การใช้สำนวนต่างประเทศ เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้มักเกิดขึ้นได้ง่ายกับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

3. ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้องค์ประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีน

ลักษณะปัญหาข้อผิดพลาดด้านใช้องค์ประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีน สามารถแบ่งออกได้เป็น 7 ลักษณะ ได้แก่ การใช้บทขยายนาม การใช้บทเสริม การใช้บทขยายกริยา การใช้บทกริยา การใช้บทกรรม การใช้ภาคประธาน และการใช้ภาคแสดง ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ที่ลักษณะข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้บทขยายนาม รองลงมาคือข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้บทเสริม ตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ใกล้เคียงกับงานวิจัยของ Li Yanhua (2015:38) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียงลำดับคำของหน่วยขยายในประโยคของนักศึกษาไทย พบว่านักศึกษาไทยเรียงลำดับไม่ถูกต้องมากที่สุดคือ บทขยายคำนาม (定语) รองลงมาคือ บทขยายกริยา (状语) และบทเสริม (补语) และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศศิธร นุริตมนต์ (2565:148) ได้ศึกษาการเรียงลำดับคำของหน่วยขยายในประโยคของนักศึกษาไทย พบว่าข้อผิดพลาดบทขยายคำนาม (定语) พบได้มากที่สุด รองลงมาคือ

บทขยายกริยา (状语) จากผลการวิจัยข้างต้นผู้วิจัยได้เสนอแนะให้นำประโยคภาษาจีนมาเปรียบเทียบกับภาษาไทย เพื่อให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน และสร้างแบบฝึกหัดเพื่อให้นิสิตฝึกทำมากขึ้น เพื่อลดข้อผิดพลาดดังกล่าวลง

ผลจากงานวิจัยพบว่าลักษณะปัญหาข้อผิดพลาดด้านใช้ องค์ประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีนดังกล่าวเกิดจากการแทรกแซง (Interference) หรือการถ่ายโอนทางภาษา (Language Transfer) จากภาษาแม่ อีกทั้งภาษาจีนมีโครงสร้างที่ซับซ้อนและข้อกำหนดการใช้เฉพาะด้าน และการฝึกทำแบบฝึกหัดในระยะเวลาสั้นยังไม่เพียงพอ ทำให้นิสิตยังไม่สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน ส่งผลกระทบต่อการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ซึ่งมีโครงสร้างไวยากรณ์ที่ตรงกันข้ามกับภาษาแม่ เช่น การใช้บทขยายนามต้องนำหน่วยขยายนามวางไว้ข้างหน้าหน่วยหลัก (หน่วยขยายนาม + 的 + หน่วยหลัก) การใช้บทเสริมซึ่งมีตำแหน่งวางหลังกริยา แต่การเรียงลำดับในประโยคมีแตกต่างกันไปตามประเภทของบทเสริม เช่น บทเสริมบอกผล ต้องนำบทเสริมบอกผลไว้หน้าบทกรรม (บทกริยา+บทเสริมบอกผล+บทกรรม) บทเสริมบอกแสดงทิศทางคำว่า (去/来) ต้องวางไว้หลังคำบอกสถานที่ คือบทกริยา +บทกรรม (สถานที่)+ บทเสริมบอกทิศทาง (去/来) อีกทั้งยังมีข้อจำกัดในการใช้และไม่ใช้ตัวช่วย“的” และ“得” และปัญหาเหล่านี้ต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เสมอ โดยการสร้างแบบฝึกหัดการเรียงวลี ประโยค

ภาษาจีนที่มีการใช้บทขยายนาม บทเสริม และการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนให้นิสิตฝึกทำจนเกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น เพื่อลดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนต่อไป

4. ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนตัวอักษรจีน

ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนตัวอักษรจีนของนิสิตชั้นปีที่ 3 สามารถแบ่งออกได้เป็น 7 ลักษณะ ได้แก่ ได้แก่ เส้นขีดขาด อักษรที่มีรูปหรือเสียงคล้ายคลึงกัน รูปลักษณะของเส้นขีดผิดหรือไม่สมบูรณ์ ทิศทางของเส้นขีดผิด เส้นขีดเกิน โครงสร้างอักษรผิดหรือตำแหน่งการวางเส้นขีดผิด และส่วนประกอบของตัวอักษรแยกห่าง

จากการวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนตัวอักษรจีนพบมากที่สุด คือ เส้นขีดขาด ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัย จุฬารัตน์ คำน้อย, หลิวซู และจินหลิง (2561) ได้ศึกษาการเขียนตัวอักษรจีนผิดของนักศึกษาทั้งสี่ชั้นปี พบว่าข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดคือเส้นขีดหรือส่วนประกอบขาดหายไป นอกจากนี้งานวิจัยของ นาริรัตน์ วัฒนเวฬุ (2561) และนริศ วศินานนท์, สุกัญญา วศินานนท์ (2562) ซึ่งได้ศึกษาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่าปัญหาข้อผิดพลาดที่พบบ่อยคือด้านการเขียนเส้นขีดมากไปหรือน้อยเกินไป เห็นได้ว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาจีนและทักษะการเขียนภาษาจีนมาระดับหนึ่งแล้ว ยังคงมีปัญหาคือข้อผิดพลาดในเรื่องของเส้นขีดมากเช่นกัน ผู้เรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการ

เขียนตัวอักษรจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของลักษณะเส้นขีด อีกทั้งด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็น คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก โทรศัพท์มือถือ ระบบอินเทอร์เน็ต ที่มีความ สะดวกรวดเร็วในการใช้งาน ทำให้นิสัยส่วนใหญ่เลือกใช้การพิมพ์ ตัวอักษรจีนมากกว่าการเขียนตัวอักษรจีน

ลักษณะของอักษรจีนที่มีรูปหรือเสียงคล้ายคลึงกันเป็น ข้อผิดพลาดที่พบมากเป็นอันดับสอง เห็นได้ว่าผู้เรียนในระดับชั้นปีที่ สูงขึ้น มีการเรียนรู้ตัวอักษรจีนเพิ่มมากขึ้น ตัวอักษรจีนที่มีรูปหรือเสียง คล้ายคลึงกันมักจะทำให้ผู้เรียนสับสนในการเขียนตัวอักษรจีนได้ง่าย ดังนั้นผู้เรียนควรให้ความสำคัญและอาศัยการจดจำตัวอักษรที่มีทั้งรูป และเสียงใกล้เคียงกันให้มากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของจุฬารัตน์ คำน้อย, หลิวซู และจิ้นหลิง (2561) พบว่าจำนวนข้อผิดพลาด การนำขีดหรือส่วนประกอบของตัวอักษรอื่น โดยการใช้ตัวอักษรจีนที่มี รูปหรือเสียงคล้ายคลึงกันมาแทนที่พบมากที่สุดใ้ในนักศึกษา ระดับชั้นปีที่ 3 และสอดคล้องผลการวิจัยของ Tang Yingqi และ Meng Xiaofeng (2022) พบว่าลักษณะของอักษรจีนที่มีรูปหรือเสียง คล้ายคลึงกันเป็นข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดใ้ในด้านการเขียนตัวอักษร จีน นอกจากนี้ผลการวิจัยของภูมรินทร์ ภิรมย์เลิศอมร (2555) พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีอัตราการผิดพลาดของการเขียนตัวอักษรจีนที่มี ทั้งรูปและเสียงใกล้เคียงกันมาแทนที่อยู่ใ้ในระดับมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. **ด้านผู้เรียน** การจัดการเรียนการสอนควรให้นิสิตตระหนัก และเห็นความสำคัญด้านการเขียนภาษาจีนให้ถูกต้อง และมีเนื้อหาครอบคลุม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร หรือการทำงานได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

2. **ด้านผู้สอน** ผู้สอนควรออกแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละชั้นปี เช่น ในระดับชั้นปีที่ 1 เน้นพื้นฐาน การเขียนตัวอักษรจีน การใช้เครื่องหมาย ในระดับชั้นปีที่ 2 เน้น ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ การเรียบเรียง ประโยคในภาษาจีน ในระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 เน้นผู้เรียนฝึกทักษะ การเขียนด้านการใช้คำศัพท์ การใช้เครื่องหมาย การเรียบเรียง ประโยค และการเขียนตัวอักษรจีนให้มีความชำนาญและมีทักษะด้านการเขียนที่ถูกต้อง และสามารถนำความรู้ด้านการเขียนภาษาจีนไป พัฒนาต่อยอดในการสื่อสารหรือการทำงานในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. **ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน** หลักสูตรควรจัดให้มี กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับทักษะด้านการเขียน เช่น การแข่งขันคัด ลายมือภาษาจีน การเขียนพู่กันจีน เพื่อส่งเสริมให้นิสิตฝึกเขียน ตัวอักษรจีนและสามารถจดจำโครงสร้างเส้นขีดพื้นฐาน รวมถึง ทิศทางของเส้นขีดได้มากขึ้น

บทความนี้ได้ศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดการเขียนภาษาจีนของนิสิตหลักสูตรภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาการเขียนภาษาจีน 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 63 คน ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มีเนื้อหาครอบคลุมด้านการเขียนภาษาจีน สามารถแบ่งข้อผิดพลาดได้ 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้เครื่องหมาย 2) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้คำศัพท์ 3) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการใช้องค์ประกอบโครงสร้างประโยคภาษาจีน และ 4) ลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนตัวอักษรจีน ผู้ที่สนใจทราบถึงลักษณะข้อผิดพลาดด้านการเขียนภาษาจีนในหลากหลายประเด็น อีกทั้งสามารถนำข้อเสนอแนะไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทักษะการเขียนภาษาจีนให้กับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

กนกพร นุ่มทอง, และศิริวรรณ ลิขิตเจริญธรรม. (2562). หลักและข้อควรระวังในการแปลจีน-ไทย ไทย-จีน. *วารสารจีนศึกษา*, 12(2), 105-151.

- กมลชนก สิทธิโชคสถิต. (2565, 7-8 กรกฎาคม). การศึกษา
 ข้อผิดพลาดการใช้เครื่องหมายภาษาจีน: กรณีศึกษา
 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. การประชุม
 วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 14 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม,
 นครปฐม.
- จุฬารัตน์ คำน้อย, หลิวซู, และจิ้นหลิง. (2561). การสร้างคลังข้อมูล
 และวิเคราะห์การเขียนตัวอักษรจีนผิดของนักศึกษาไทย
 ระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาสำนักวิชาจีนวิทย์มหาวิทยาลัย
 แม่ฟ้าหลวง. *วารสารจีนศึกษา*, 11(2), 102-119.
- นมรัตน์ แยมวงศ์. (2563). การวิเคราะห์เปรียบเทียบการเรียงลำดับ
 คำของหน่วยขยายในภาษาจีนและภาษาไทย. *วารสารจีน
 ศึกษา*, 13(2), 113-156.
- นริศ วศินานนท์, และสุกัญญา วศินานนท์. (2562). การศึกษาปัญหา
 การเขียนตัวอักษรจีนผิดที่พบบ่อยของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1
 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. *วารสารรามคำแหง
 ฉบับมนุษยศาสตร์*, 38(1), 85-100.

นาริรัตน์ วัฒนเวฬุ. (2561). การศึกษาข้อผิดพลาดการเขียนตัวอักษรจีนของผู้เรียนชาวไทย: กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. *วารสารจีนศึกษา*, 11(1), 283-314.

ภากร นพฤทธิ์ และคณะ. (2561). *การศึกษาปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*. การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 1 “สร้างสรรค์ งานวิจัย สู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” 10 พฤษภาคม 2561. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ยะลา.

ภูมรินทร์ ภิมรมย์เลิศอมร. (2555). *ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนของนิสิตเอกภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (รายงานการวิจัย)*, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศศิธร นุริตมนต์. (2565). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนรูปประโยคภาษาจีนของนิสิตคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 41(6): 135-152.